

Det er jo fuldt ud muligt at fjerne bjørneklo i det omfang, kommunen og beboerne ønsker det, uden at anvende gift. Jeg kender det selv fra min egen egn i Brabrand, hvor vi også har været vel-signet med enkelte af disse bjørneklo, men hvor det dog er lykkedes kommunen, har jeg indtryk af, uden at det alvorligt har forværret kommunens økonomi, i det område at bringe problemet nogenlunde tåleligt under kontrol.

Det er da også muligt for forældre at fortælle deres børn, at man skal lade være med at gulfle den der bjørneklo i sig eller overhovedet røre ved den.

Så vi ser med stor velvilje på, at man gør en aktiv indsats på det her område. Under den forsudsætning, at der ikke anvendes gift, kan vi også støtte beslutningsforslaget, og vi kan så-mænd også godt støtte den handlingsplan, som ministeren har fremlagt, så man skal ikke komme og sige andet, end at Enhedslisten er helt åben over for alle bestræbelser i denne sag.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

I Kristeligt Folkeparti er vi naturligvis som med-forslagsstiller positive over for forslaget; det siger sig selv. Det har også været sagt her fra talerstolen i aften, at der er mange problemer omkring bjørnekloen. Vi mener faktisk, at bjørnekloen er et stort problem. Vi mener, at det er nødvendigt, at der tages yderligere initiativer for at få problemet med bjørnekloen løst, sådan at det ikke vokser ud af kontrol.

Vi mener også, at det er nødvendigt at iværksætte en dialog mellem de forskellige interessenter for at sikre en løsning, som de flest mulige kan være tilfredse med. Hvis en rundbordssamtale viser sig at kunne mobilisere frivillige til at nedkæmpe bjørnekloen med håndkraft, er der bestemt ingen grund til at bruge pesticider til den opgave.

Vi glæder os også over de initiativer, som er taget, og vil gerne kvittere for det og også for ministerens åbenhed med hensyn til et initiativ til at lave noget samlet, måske en beretning omkring det her problem. Så vi går positivt til arbejdet med at få gjort noget mere ved sagen.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Elsebeth Gerner Nielsen som ordfører for forslagsstillerne.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Kæmpebjørneklo breder sig mere og mere år for år. Det gælder for mange grønne områder i og

omkring vore byer, langs vandløb og søer. At den breder sig så hurtigt, skyldes dens evne for kemisk krig. Dens rødder udskiller forskellige stoffer, som andre planter ikke kan leve med. Samtidig er det en plante, som er meget stor, hvorfor den skygger for andre planter og på den måde i høj grad er med til at begrænse den biologiske mangfoldighed.

Kæmpebjørneklo fortrænger andre planter og gør naturen utilgængelig for mennesker. Den er i dag på vej til at invadere skove, som er af både kommerciel og rekreativ interesse.

Bjørnekloen – den store altså – repræsenterer en såkaldt invasiv art, som vi ifølge biodiversitetskonventionen er forpligtet til at bekæmpe. Det er baggrunden for det forslag, som vi behandler i dag, og forslaget indebærer fire ting, kan man sige. For det første at miljøministeren opfordres til at invitere til en rundbordssamtale mellem natur- og miljøorganisationerne, Kommunernes Landsforening, Amdsrådsforeningen og landbrugets organisationer med det formål at indgå en frivillig aftale.

Det forslag ligger jo meget smukt i forlængelse af mange af de ting, miljøministeren i øvrigt gør. Grunden til, at det her forslag i det hele taget er blevet udtænkt, er sådan set, at miljøministeren gang på gang har opfordret til at understøtte det folkelige engagement, og så vidt jeg kan se, er der intet i det her forslag, som miljøministeren og dermed hele regeringen ikke umiddelbart burde kunne gå ind at støtte, fordi det er så tæt på den strategi, regeringen i øvrigt har lagt sig op ad.

Kl. 21.55

For øvrigt indebærer det, at der skal laves en oplysningskampagne, og i og med at alt materialet er samlet sammen og ligger på hjemmesiden i Miljøministeriet, ville det være utrolig nemt at sætte sådan en kampagne i gang.

Jeg blev tidligere spurgt af Dansk Folkeparti, hvad den her indsats ville koste. Jamen det er meget, meget få penge, vi taler om, i og med at arbejdet næsten er gjort; vi skal bare have det formidlet noget bedre. Vi skal simpelt hen gøre det her til en folkelig sag.

For det tredje foreslår vi, at der sker en evaluering efter 3 år, hvor man så finder ud af, hvor langt vi er kommet. Lykkes det her projekt, eller lykkes det ikke? Hvis det så viser sig, at vi ikke er kommet specielt langt, jamen så må vi selvfølgelig tage de nødvendige lovgivningsmæssige initiativer. Det kunne være at lave en lovgivning svarende til den, vi har vedrørende flyvehavre.